

Прагнемо нестандартних рішень

[Вікторія Самойленко, студентка групи МШ-45а]

#4 от 24.02.2011

Навіть не віриться, що позаду п'ять з половиною чудових студентських років. Незабаром – захист, отримаю диплом, і прощай, мій Політех...

У серпні 2005-го я склала іспити до чотирьох вузів Харкова. І була зарахована до всіх. Але моїм вибором став НТУ «ХПІ». Попереду були роки наполегливого навчання за Болонською системою, заліки, іспити... Але завдяки професорам і викладачам машинобудівного факультету всі складнощі я успішно подолала. І ось – фінал: моя дипломна робота під керівництвом к. т. н., професора Валентина Олександровича Коваленка. У ній розглядається грейферний кран, призначений для перевантаження, складування і подачі каменя зі складу в бункери вапняно-газових печей. Детальне вивчення крану потрібне для виявлення його можливих недоліків та їх усунення.

Було багато подій у житті університету під час мого студентства. Особливо запам'ятався 2009 рік, у якому моя рідна кафедра «Підйомно-транспортні машини та обладнання», яку очолює д. т. н., професор Отто Володимирович Григоров, відзначила 80-річчя. Це була дуже важлива подія для всіх: викладачів, колишніх та нинішніх студентів, гостей, які з'їхалися з різних місць. Колеги із Румунії, Росії, Молдови та України зібралися привітати кафедру з ювілеєм та побажати їй подальших успіхів та розвитку в справі виховання висококваліфікованих інженерів.

Завдяки дружнім зв'язкам з Магдебурзьким (Німеччина), Познанським (Польща) та Петрошанським (Румунія) університетами мої однокурсники мали можливість ознайомитися з системою політехнічної освіти зарубіжжя. Разом з ними я неодноразово брала участь у

Всеукраїнських студентських олімпіадах, на яких наша команда успішно здобувала призові місця. Так, у 2009 році (капітан Всеволод Стрижак) та у 2010 році (Олег Ксенофонов) ми посіли почесні перші місця у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт. Також я брала участь у науково-дослідницькій роботі згідно з директивою Європейського співтовариства з гармонізації вітчизняних стандартів відносно європейських та світових. Треба сказати, що рівень підготовки в НТУ «ХПІ» дозволяє студентам як денного, так і заочного відділень, опанувати спеціальність за включеною освітою, працювати за кордоном. Отже, тепер я – інженер, спеціаліст з вищою технічною освітою. З нею випускник може працювати на виробництві навіть не за своєю спеціальністю, набираючи практичного досвіду. А студенти Харківського політехнічного мають високий рівень знань, з якими вони можуть знайти гідну роботу. Та ще одна перевага: на базі вищої технічної освіти можна отримати будь-яку іншу. Маючи ж економічну або гуманітарну освіту, отримати технічну значно складніше.

Зміст та сенс творчості інженерів дає вагомі підстави визнавати інженерів одними з основних творців ноосфери: саме вони відповідають за науково-технічний прогрес загальнолюдської цивілізації та, відповідно, «технологічний добробут» людства. Тому що будь-яке відкриття (від створення колеса до космічного корабля) є плодом інженерної думки. Інженер перетворює світ, сприяє подальшому розвитку людства. Зараз цю професію відносять виключно до технічного роду діяльності. Та чи правильно це? Хіба праця інженера не є творчістю? Безумовно! Уміння шукати і знаходити нові нестандартні рішення, прагнення втілити їх в життя, отримати необхідний результат – ось що відрізняє людей цієї професії. Інженер має право пишатися своєю роботою!

Дуже скоро ми, випускники групи МШ-45а, поповнимо інженерні команди харківських підприємств. Не розраховуємо, що буде легко, але чітко знаємо – здобуті знання допоможуть нам у роботі та в житті.

Дякуємо за взаєморозуміння та підтримку всім вам – викладачі нашого університету! Бажаємо вам міцного здоров'я, успіхів у роботі, розумних студентів, гідної оцінки вашої праці!

Наш університет тісно співпрацює з ХНАДУ, який надає можливість студентам машинобудівних спеціальностей наочно познайомитися з різноманітною технікою. Саме такий полігон відвідала група МШ-45а.